

Szeretet

2021

JÚNIUS

6. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Evangéliumi szellemű családi nevelés (I.)

TARTALOM

- Bemerítések Székelyföldön, Váradon és az Érmelléken
- Lelkipásztor-találkozó Sarmaságon
- Konferencia a rugalmasságról
- Interjú: Keresztyén Árvamisszió
- Tovább várja a jelentkezőket a Teológia

„Minden félelem mögött a halálfélelem bújik meg. Nem a meghalástól, a szenvedéstől való félelem, hanem, hogy a lelkem, az énem semmisül meg. Halálnak halálával hal. Sokféle halált lehet halni. Meghalhatok az embereknek, ha nem szeretnek, meghalhatok intellektuálisan, ha nem teljesítek az elvárásoknak, meghalhatok önmagamnak, ha összetörök az önbecsülésem. Bénítóan rettegünk a megszűnéstől. (Ettől a (meg)bénító rettegéstől kellene inkább rettegnem. Csakhogy erre a nem-rettegésre magamtól képtelen vagyok.)”

Meglepő, mennyi mindenhez ért a mai kor embere a földműveléstől a tudományig. Sokan még szakmájukon túlmenően is jól tájékozottak. Az viszont elítélendő és elszomorító, hogy éppen gyermekeink neveléséhez értünk kevesebbet, mint egyebekhez. Bár vannak jó és népszerű könyvek a gyermeknevelésről, mégis mintha többre becsülnének az emberek szakmai és egyéb dolgokat az életükben, mint a saját gyermekeikkel való foglalkozást: a NEVELÉST. Mintha még mindig érvényes volna KÁLVIN idevágó, valóban találó megjegyzése: „Nemde megvakítottak-e az emberek, amikor sok mindent nagyra becsülnek és nem teszik ezt saját gyermekeikkel? Egyiknek nagyobb gondja van tehenére vagy lovaire, mint saját gyermekeire, másik nagyra becsüli kereskedését vagy mezejét, gyermekére pedig alig gondol.” Bárcsak gyermekeinkhez értenénk annyit, mint a gazdaember a földhöz, növényekhez meg állatokhoz, az autós az autóhoz, az iparos vagy munkás a szakmájához, az orvos a betegségekhez és gyógyításhoz. Akkor nem lepődnénk meg, amikor gyermeknevelési kérdések kerülnek előtérbe, napirendre. Mert gyermeknevelési módszereink akkor is vannak, ha nem beszélünk róluk.

Az ember hajlamos úgy nevelni gyermekeit, ahogy szülei nevelték őt, vagy éppen ellenkezőleg, most, felnőttésszel más szemmel látja a dolgokat, mint annak idején a szülei. Érdemes elgondolkodni ezeken a kérdéseken: hogyan neveltek bennünket szüleink? Miben jártak el „helyesen” és miben kevésbé? Miben értünk egyet velük és mi az, amit mi másképp szeretnénk csinálni? Kinek az elgondolása helyesebb vagy hatékonyabb? Bárhogy válaszolnál is ezekre a kérdésekre, amit teszünk vagy nem teszünk, döntő hatással lesz (>>> folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ „Veszélyes dolog Istenről elfeledkezni” – figyelmeztette keményen Franklin Graham Joe Biden amerikai elnököt a **Nemzeti Ima Napja** alkalmából kiadott sajtóközleménye kapcsán. „Rendkívül elszomorított, hogy Biden elnök közleményét olvasva rájöttem, hogy **ő az első elnök, aki elfelejtette megemlíteni Istent**” – írta Billy Graham evangélista 68 éves fia. Billy Graham volt egyébként az, aki 1952-ben Harry Truman elnököt és a Kongresszust meggyőzte, hogy nemzeti ünnepként tartsák meg a Nemzeti Ima Napot. A Billy Graham Társaság vezetője kiemelte, hogy az Istenről való elfelejtkezés veszélyes dolog. „Ő az, akihez egyéneként, de nemzeti szinten is segítségért kell folyamodnunk. Ő alkotott minket és a fián, Jézus Krisztuson keresztül adott nekünk szabadságot. Ha bárki máshoz imádkozunk, annak nincs értelme” – tette hozzá. „Segítségül kell hívunk Istent. Nem csak úgy általánosságban, vagy úgy, mint egy a levegőben terjedő erő, hanem mint a világ Urát, aki megteremtette a világot és elküldte egyetlen Fiát, hogy megmentse az emberiséget a bűntől” – mondta Graham egy Fox Newsnak adott interjújában. Kiemelte, hogy valószínűleg nem Biden írta a közleményt, hanem a Fehér Ház egyik munkatársa, aki lehet, meg se mutatta azt az elnöknek, mielőtt publikálták. Az amerikai Nemzeti Ima Napja 1775-re vezethető vissza, amikor a Második Kontinentális Kongresszus egy napot a függetlenségért való imára szentelt. Az előző, Trump vezette adminisztráció 11 alkalommal említette meg Istent az ünnepnap alkalmából kiadott közleményben, Barack Obama pedig kétszer. **(The Christian Post)**

■ Május elején, hét évnyi relatív béke után ismét **fegyveres konfliktus tört ki zsidók és palesztinok között Jeruzsálemben**, miután a Templom-hegyen, az Al Aksza mecsetnél a palesztinok zsidó rendfenntartókra támadtak. A feszültségek továbbterjedtek és a Gázai-övezetben kormányzó Hamasz-mozgalom rakétatámadást indított Izrael ellen. A zsidó állam élt önvédelmi jogával és a „Fal-őrzői” nevű akció keretében válaszolt a terror-támadásra.

Rommá bombázott
Hamasz-épület
Gázában

sokra, végezve több magasrangú palesztin vezetővel és porig rombolva a mozgalom számos kulcsfontosságú intézményét. A fegyveres konfliktusnak még nincs vége és Izrael szárazföldi offenzíva megindítását fontolgatja az övezetben, a rakétaindító állomások felszámolása és a nyugalom helyreállítása érdekében.

Az oltási kampány és a gyülekezet

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének vezetősége néhány gondolatban szeretne reflektálni az oltáskampány kapcsán kialakult feszült helyzetre.

Fontosnak tartjuk leszögezni, hogy nem vagyunk vírustagadók, sem oltásellenesek. A COVID-19 fertőzés elleni vakcinát nem tartjuk a fenevad bélyegének. Elhatárolódunk a járvánnyal kapcsolatos ún. összeesküvés-elméletektől, amelyek számos kommunikációs felületen keringenek. Az oltásra nyitottak vagyunk, több erdélyi baptista lelkipásztor is kapott már valamilyen típusú ellenanyagot.

A közösségünk egészét tekintve úgy gondoljuk, hogy az oltás felvétele vagy visszautasítása személyes lelkiismereti döntést kér, tehát ez nem egyházi vagy vallási kérdés. Tiszteljük, értékeljük az orvosok és egészségügyi dolgozók munkáját-fáradozását, imádkozunk is érettük. Hitünk szerint a gyógyulást végső soron Isten adja, és életünk ideje az ő kezében van.

Sajnáljuk, hogy az oltás kérdése megosztotta a társadalmat. Szeretnénk elkerülni, hogy közösségünk hasonló törést szenvedjen. Hittestvéreinket bátorítjuk, tartsák be továbbra is a járványügyi óvintézkedéseket, tanúsítsanak mindenben felelősségteljes magatartást, mint emez ország polgárai. Szeretettel kérjük, ragaszkodjanak a helyi gyülekezethez, és a törvényes keretek között gyakorolják aktívan hitüket, ameddig az nem ellenkezik a Szentírás tanításával. Járjanak a Lélek egységében, és kerüljék a különböző nézetekből fakadó vitákat.

A koronavírus-járvány idején sem feledkezhetünk meg az evangélium, a Jézus Krisztusról szóló örömhíradásról. Ugyanekkor figyeljünk még érzékenyebben az emberek szükségleteire: nyújtsunk kezet a bajba jutottaknak, vigasztaljuk az elkeseredetteket, keressük fel a magányosokat. Ha ekképpen cselekszik, a gyülekezet nem szégyenül meg. Az utolsó napon pedig mennyei jutalomban részesül. Adja Isten, hogy így legyen!

Az RMBGySz elnöksége nevében
Szabó László, kommunikációért felelős alelnök

(>>>folytatás a címloldalról) gyermekeink egész életére. Elveinket szabadon választjuk meg, de a következményeket nem, „mert amit vet az ember, azt fogja aratni is.” (Gal 6:7)

Kicsoda a gyermek?

Megszületett és van, a szülők örömeire vagy bánatára (mert ilyen is történik). Megelégszünk ennyivel? Nem elég ez? A Biblia alapján a gyermek: „Isten ajándéka”, „jutalom”, „gyümölcs”, „arany”. „Íme, az Úrnak öröksége a fiak, az anyaméh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127:3)

1) Először is tudnunk kell, hogy a gyermek fejlődésben levő ember, nem pedig tökéletlen felnőtt. (almavirág ≠ tökéletlen alma, tojás ≠ tökéletlen madár). Legyen csecsemő, kisgyermek, majd kamasz és fiatal, még mindig csak fejlődésben levő ember és nem a szülők vagy nevelők kényérékedvére kiszolgáltatott tárgyi tulajdon, akivel (amivel) azt csinálhatunk, amit akarunk. Ugyanakkor, amíg felnőtté nem válik, *gyermek*. Mindig másféle, korának, nemének és fejlődési szakaszainak megfelelően.

2) A gyermek még sohasem volt felnőtt, de mi már voltunk gyermekek. Nekünk kell tehát belegondolnunk, beleéreznünk gyermekeink sajátos lelki világába, problémáiba. Sokszor elég ehhez, ha visszagondolunk saját gyermekkorunkra, a jó vagy rossz eseményekre. Csak így tudunk együtt örülni és bánkódni velük, ha jó vagy rossz, negatív események következnek be gyermekeink életében. Ők is magukkal hozzák a tőlünk vagy éppen nagyszülőktől örökölt kromoszómákat, géneket és a bennük rejlő testi és lelki tulajdonságokat, vonásokat. Igyekezzünk úgy és olyannak elfogadni gyermekeinket, amilyenek, és merjük hittel és reménységgel olyannak látni, amivé vagy akivé fejlődhetnek Isten kegyelme, segítsége és a mi nevelésünk által. A nevelés terén mindent el kell követnünk, hogy gyermekeinkből inkább pozitív tulajdonságok bontakozhassanak ki.

A család szerepe

A nevelés helye elsősorban a *család*, mert bármilyen változó is az összetétele, még mindig a legjobban és legegészségesebben készíti elő a gyermeket az életre. Azután az óvoda, iskola alkotják a társadalomba való beilleszkedés következő állomásait. A keresztyén család kis gyülekezetnek is tekinthető, mert az ilyen családban eggyel többen vagyunk: **velünk van Jézus**, amint megígérte. Milyen jó lenne, ha minél több ún. keresztyén családban ennek tudatában élnének. Ha életünk és magatartásunk szavak nélkül is arra serkentené a gyermekeket: ne olyan légy, mint mi, hanem velünk együtt Jézushoz légy hasonló. Mi is erre vágyunk, igyekszünk, ha nem is sikerül mindig, de tarts velünk! Ha a gyermekünk nem ezt teszi, önvizsgálatot kell tartanunk, magunkban kell keresnünk a hibát. S ha valóban őszinték vagyunk önmagunkhoz és gyermekünkhöz, meg is találjuk. A sikertelenség még nem ok a csüggedésre, „mert nem oly főpapunk van, aki ne tudna megindulni a mi gyalogságain-

kon...” (Zsid 4:15) Gyakran megtörténik, hogy „más a vető és más az arató”. (Jn 4:37) Például egy fehér hajú asszony mondta: „most értem csak igazán, amit anyám régen mondott és látom be, milyen önfeláldozó volt és igazán hívő”.

Nevelésünk lényege tehát a hiteles élet, amelyben nincs szünet és nem lehet vakáció.

Mikor és mitől lesz hiteles életünk? Akkor amikor keresztyéniségünk több, mint egy felekezethez való tartozás, mint az egyház tanításának elfogadása, igenlése, több mint egyszerű vallásos élet (megszokás), sokkal inkább *életforma*, amit nem kell bizonyítani, hanem a lét igazol. Az igazán keresztyén ember először családjában bizonyít: egyszerű létével, életformájával nevel, mert akaratán kívül hat, vonzó lesz élete a gyermek számára, mint a szép képes Biblia. A kisgyermek rendkívül érzékenyen reagál az ilyen életforma éltető szellemi sugárzására! Átvieszi a rezgésszámot és maga is erre a hullámhosszra hangolódik. A nagyon mély és nagy dolgok mindig csak képekben és szimbólumokban jelezhetők: „Szentlélek”, „erő”, „szél”, „tűz”. Nevezhetjük az evangéliumi családi nevelés „belső helyét” isteni „miliónek”. Akárhogy nevezzük is, olyan erőter ez, amelyben a nevelés egyszerűen TÖRTÉNIK. Ha kilépünk ebből az erőterből, ez a spontán történés vallásos színezetű ügyeskedéssé válhat, amely esetenként ellentmondásba kerülhet azzal a neveléssel, amit az iskolában kap a gyermek. Például, valaki elmondta, hogy 10 éves kora óta nem imádkozik, mert megbotráncozott saját szüleiben, akik, amikor világi vendégeket vártak levették a falról a Jézus képet és a fali aranymondásokat. Másnap ugyan visszatették, de a gyermek azt jegyezte meg, hogy a szülőknek a vendégek, főnökök fontosabbak voltak Jézusnál.

Nevelésünk célja

- Felnőttként tudjon jól dönteni különböző helyzetekben.
- Legyen fegyelmezett, álljon ellene a kísértéseknek.
- Uralkodni tudjon a nehéz helyzetekben, és kellő önfeleggyellemmel fékezni tudja bűnös hajlamait, féljen bűnt cselekedni, de ne féljen az Ige tanítása szerint élni.
- Tudja megkülönböztetni a lényegest a lényegtelenről, az értékest az értéktelenről, a jót a rossztól, a maradandó értékeket a mulandó, jelentéktelen dolgoktól.
- A felszínes dolgokon túl lássa meg és ismerje fel a belső, lényeges és valós értékeket: hogy az isteni „új” élet több, mint a földi múltó élet. (folytatjuk)

* A szerző orvos, a szilágyosomlyói gyülekezet elöljárója és tanítója volt, 2004-ben hunyt el. A cikk korábban megjelent a Szeretet 2001. februári számában.

Farnas Géza*

Bemerítés a Rogériuszon. Örömnep volt az év elején Rogériuszon, amikor gyülekezetünk két fiatalja tett bizonyosságot az Úr Jézusba vetett hitéről a bemerítés által január 10-én. A kezdőima, köszöntés és néhány dicsőítő ének után fehérruhás testvéreink megtérésének történetét hallgattuk meg. Farkas Fanni hívő családban született és nevelkedett, de életében akkor jött az áttörés, amikor aggódo természetének súlya lelkére nehezedett. Imában hittel fordult az Úrhoz és megtapasztalta Isten szabadítását és az Ige bátorítását. Ifj. Balla János is hívő családjának áldását élvezhette, de úgy gondolta, hogy elég lesz számára egy felszínes kapcsolat Istennel. Sok időt töltött a számítógép előtt és a világi zene is nagy hatást gyakorolt életére. Eltávolodott és elzárkózott Istentől, a fiatalokkal való lelki közösséget sem kereste. A fordulat akkor kezdődött el életében, amikor megértette, hogy saját erejéből nem képes megváltozni, bármilyen keményen is próbálkozik. Isten a nyári ifjúsági táborban megszólította, és amikor már úgy gondolta, hogy ő

egy menthetetlen esett, Isten megmutatta neki, hogy számára nincs olyan távolság és nincs olyan magas akadály, amit ő nem tudna leküzdeni és áttörni. Megtapasztalta Isten közelségét és döntött Jézus mellett. Elhatározta, hogy Istennek tetsző életet szeretne élni és egész életében Istennek akar szolgálni.

Alkalmunkon Isten ígését János Levente lelkipásztor hirdette az ApCsel 22:1-16 alapján. Kihangsúlyozta Pál apostol tettekre készséget, ami abban nyilvánult meg, hogy kész volt Isten akaratát cselekedni a megtéréskor és a szolgálatra való elhívásakor is. Az apostol teljesen odaszánta életét az evangélium hirdetésére, így lett számunkra példakép abban, ahogyan követnünk kell az Urat. A bemerítést alulírott, a gyülekezet lelkipásztora végezte, majd Rádi Gyula testvérrel együtt kértek áldást kézrátétellel a bemerítettek életére. A záróénekben felcsendült reménységünk, miszerint Isten kegyelme tartja meg életünket, mert az Ő irgalma irányunkban végtelen. Kívánjuk Isten megtartó ke-

gyelmét gyülekezetünk új tagjai életére és minden kedves olvasó életére is! **(Szabó László lp.)**

Bemerítés Erdőszentgyörgyön. 2021. április 4-én, vasárnap különleges ünnepre gyűlt össze Isten népe az erdőszentgyörgyi baptista imaházba. Húsvét vasárnap reggelén két fehérruhás tett vallást a kereszttség vizében Megváltójáról. Mindketten vallották

Isten és a Gyülekezet előtt, hogy meghaltak a régi életüknek és feltámadtak Krisztussal egy új életre. A helyi lelkipásztor a Máté evangéliuma 28. részének első tíz verse alapján hirdette Isten ígését. Felhívta figyelmünket arra, hogy elsődleges tennivalónk Jézust keresni és hozzá igyekezni, mint ahogyan a sírhoz igyekvő asszonyok is tették, Jézus feltámadásának hajnalán. Bátorító volt hallani, hogy Jézus megtalálható és velünk van, mert feltámadt és él. Mindkét testvérnő a kelementelki gyülekezet tagja lett. Isten áldja és tartsa meg a frissen bemerítetteket. *A képen balról jobbra: Rostás Lukrécia, Bódi Gizella és Fűrész Szálasi Rudolf lp. (Fűrész Szálasi Enikő)*

Bemerítések Érmihályfalván. Istennek adunk hálát, hogy 2021. március 7-én bemerítési ünnepélyt tarthattunk az érmihályfalvi gyülekezetben, amikor tíz fehérruhás tehetett bizonyosságot hitéről a látható és láthatatlan tanúk előtt. Hálás a szívünk, hogy a több korosztályból álló, gyülekezeti és nem gyülekezeti háttérrel rendelkező csoport tagjai egyenként felismerhették az Úr Jézusra való ráutaltságukat, bűneik bocsánatának szükségességét és a Krisztusban nyert új élet lehetőségét. Az istentiszteleten az imádkozásban Szűcs Attila, az igehirdetésben Papp László, az evangelizációs üzenet átadásában pedig Szilágyi Zsigmond testvérek vezették a gyülekezetet. László testvér a Mt 3. és 4. fejezetei alapján beszélt arról, hogy mi kell megelőzze a bemerítést, mi a bemerítés, valamint mi következik utána. Testvérünk elmondta,

hogy az Újszövetségben az apostolok az ígét hirdették, mielőtt valaki bemerítkezett volna. A bemerítést tehát meg kell előznie az Isten Igéjének hirdetése. Társadalmunk egyre inkább abba az irányba halad, hogy ellehetetleníti a tiszta ige hirdetését. Hálásak vagyunk, hogy ezen a napon gyülekezetünkben még megadatott ez a lehetőség. A képen balról jobbra: Szűcs Dániel, Nagy Gábor, Kiss József, Szilágyi Edina, (hátról: Béni Imre, Béni Jutka), Kussy Valéria, Csobot Gyöngyi, Kelemen Hilda, Orosz Enikő, Czirják Gréta, Papp László.

Ugyancsak a gyülekezet öröme volt a május 2-án tartott bemerítési ünnepély is, ahol egy fiatal lány, Evódia tehetett vallást hitéről. Az imádkozásban Kelemen Tibor és Katona Gyula testvérek vezették a gyülekezetet, majd Kiss Zoltán testvér az 1Pt 3:15-22 alapján szólt a jó lelkiismeret kereséséről. Szolgálatában kie-

melte, hogy akkor lesz jóvá az ember lelkiismerete, ha igazat ad Istennek, tehát ha igazat ad az Igazságnak. A bemerítést követően Kun Zsolt testvér szolgált evangelizációs üzenettel. Hisszük, hogy az elvetett mag megtermi a kellő gyümölcsöt mindannyiunk életében. Isten áldását kívánjuk mind a tizenegy fehérruhás életére. A képen: Kiss Zoltán, Izsó Evódia, Szűcs Dániel. (Szűcs Dániel lp.)

Aranymenyegző Szatmáron

Kulcsár Ferenc és Irma 2021. május 1-én ünnepelték a házasságkötésük 50. évfordulóját, családi körben. 1971. május 1-én fogadtak hűséget egymásnak Hadadon. Egybekelésük óta Szatmárnémetiben laknak, és a helyi magyar baptista gyülekezetben, közösen szolgálják az Urat. Három fiúgyermeket kaptak az Urától: Ferencet, Árpádot és Rubent. Az első gyermeküket másfél éves korban hazaszólította az Úr, és már a mennyei hazában várja őket. A megemlékezésen a Zsolt 71:1-9 igeszakaszt olvasták fel, hálát adva az együtt el-

töltött 50 év áldásaiért: „Te benned bízom, Uram! Ne szégyenüljek meg soha.... Megtelik szám dicséreteddel, minden napon a te dicsőségeddel. Ne vess el engem az én vénségemnek idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem!” Testvéreink is elmondhatják a zsoltárossal, hogy mindvégig Istenben volt bizodalmuk, aki megszabadította és megtartotta őket a próbák és nehézségek között. Az Úr tartsa és őrizze őket ezután is kegyelmében, családjukkal együtt! (Kulcsár Ruben)

Baptista műsor a Kolozsvári Rádióban

A Kolozsvári Rádióban a 909, 1404 és 1593 MHz-es Középhullámon, valamint a 95,6 és 87,9 (Szatmár) MHz ultrarövidhullámon rotációs elv szerint hat egyház részéről (katolikus, református, baptista, evangélikus, unitárius és adventista) lehet 30 perces vallási műsorokat meghallgatni. Hálásak vagyunk a baptista műsorok sugárzásának a lehetőségéért. Ezek szerkesztését 1992-től dr. Borzási István testvér végezte. Tavalyi év 2021. márciusától ezt a szolgálatot a kommunikációs alelnök testvér vette át. Ünnepek alkalmával 6-7 perces üzenetünk ökumenikus adássá szerkesztett formában kerül adásba, nemcsak a Kolozsvári Rádióban, hanem a református Agnus Rádióban is. Legyen az Úr áldása a rádiós szolgálatokon! (Szabó László lp.)

Hiánypótló lelkipásztori konferencia volt Sarmaságon

Istennek legyen hála, hogy konferenciára gyűlhettünk a Szövetség lelkipásztoraival a szilágysági Sarmaságon, 2021. május 4-én, kedden. Azért is örültünk különös módon ennek, mert a tavalyi tavaszi találkozóink a pandémia miatt elmaradt és csak szeptemberben tarthattunk ilyen összejövetelt Kolozsváron, ám akkor még szigorúbbak voltak a korlátozások.

Ezekre a konferenciákra nagy szükségünk van, mert szétszóródva szolgálunk az országban és ritkán találkozhatunk egymással. Mindenkit sokféle elfoglaltság terhel és jó, ha ilyenkor bátorítjuk egymást. Jó látni egymást, hallani lelki harcainkról és imatémáinkról.

Ezen a konferencián körülbelül 40 lelkipásztor volt jelen. Nagyon szépen sütött a nap reggel amikor megérkeztünk, így már a parkolóban és az imaház előtt köszönthettük egymást, s pár szót is válthattunk az érkezőkkel. Tea, kávé és finom pogácsa várta az alagsorban a testvéreket, akik fogyasztva a reggeliből, buzgón beszélgettek. Kiss Lehel testvér hívott énekelni, így kezdtük meg alkalmunkat, majd Gergely Pál és Székely Béla lelkipásztor testvérek vezettek minket a közös imaáhitaton. Ezt beszélgetés, közösségápolás követte: arra a kérdésre kerestük a választ, hogy a járvány ideje alatt ki hogyan szolgált, hogy pásztorolta a rábízottakat. Sokan hozzászóltak, élményeket, tapasztalatokat osztottak meg. Sajnálattal vettük számba, hogy Dániel Zalán lelkésztestvérünk, testvérünk, barátunk már nem a mi konferenciánkat erősítette jelenlétével, hanem a menyeit. Értékeljük szolgálatát, pár szóban megemlékeztünk életéről és hálát adtunk Istennek érte. Arról is beszélgettünk, hogy szükség lenne még lelki munkásokra, különféle lehetőségeket beszéltünk meg. Szó volt arról, hogy minden lelkipásztor

nézzen szét a gyülekezetében és körzetében, ahol szolgál, és ha lát alkalmas fiúkat vagy családostestvéreket, buzdítsa őket a szolgálatra. Majd külön, kiemelten imádkoztunk azért, hogy Isten küldjön munkásokat az Ő aratásába.

Meghallgattunk néhány közölnivalót is a szövetség vezetősége részéről a pásztorok felé, amit testvéreink érdeklődéssel, de kérdésekkel is fogadtak, megígérve, hogy figyelembe veszik az említetteket.

A konferencia talán legfontosabb mozzanata az volt, amikor a lelkipásztorok hallgatták az Igét (akik maguk is rendszeresen hirdetik, de szükségük van, hogy olykor hallgassák is). Idén meghívott előadónk Micula Mihai, a román Baptista Unió pasztorációs alelnöke, szatmárnémeti lelkipásztor volt. Testvérünk az ApCsel 3:1-11 igeszakaszát olvasta és arról szólt, hogy „hogyan tudjuk befolyásolni a körülöttünk élőket?” He-lyes sorrenddel, hangzott az első válasz. Az alapigében említett tanítványok együtt mentek a templomba, az imádság órájára. Ez a három dolog nagyon fontos a hívők életében és a vezetők életében is, hogy közösségekben legyenek egymással, hogy a gyülekezeti alkalmak fontosak legyenek és az imádságban legyenek állhatatosak. Egy másik válasz az volt, hogy a tiszta evangélium hirdetésével tudjuk befolyásolni az embereket, amikor nem ők, nem az anyagiak, nem az érzések, hanem a Jézus evangéliuma szól. Harmadszor, a vezetők személyesen is együtt kell érezzenek és eggyé kell válnak a testvérekkel, ők is ki kell nyújtsák a kezüket és segíteniük kell felállni a sántának, majd vele együtt kell bemenjenek a templomba és vállalják az esetleges gúnyt és megvetést tettükért. Ők vállalták. Mi is ezt kell tegyük.

Imádsággal és különféle hirdetésekkel zártuk az alkalmat, majd a sarmasági testvérek finom ebéddel vendégelték meg bennünket, amiért utólag is hálásak vagyunk. Úgy gondoljuk, hogy a testvéri kapcsolatok erősödtek, a lélek felbátorodott és Isten neve megdicsőült e konferencia által. Biztosan, voltak hiányosságok az idő rövidsége és emberi gyarlóságunk miatt, de hisszük, hogy Isten megsegít minden jóra. A legközelebbi találkozásunk a Hargita Táborban lesz, ahová reményeink szerint családjainkkal együtt mehetünk majd és mivel ott több időt töltünk együtt, mélyre hatóbban is foglalkozhatunk majd felvetett kérdésekre, tanácskozhatunk, imádkozhatunk, fejlődhetünk.

Ezen a napon megtapasztaltuk azt, amit zsoltáros így fejez ki: „Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt 133:1)

Szűcs Sándor pasztorációért felelős alelnök

Online konferencia kitartásról, rugalmasságról és hitelességről

A Vasárnapi Iskolai Szövetség szervezésében a februárban elkezdett képzés sorozat második alkalmat tarthattuk meg április 24-én, Zoomon keresztül. Máté Imola, a Vasárnapi Iskolai Szövetség elnöke köszöntötte a résztvevőket, ismertette és vezette a programot. Az 1Tim 4:12 alapján Dr. Borzási Pál, szilágyiprecsenyi lelkipásztor buzdított imára. Bátorított arra, hogy vigyázzunk magaviseletünkre, legyünk példák a hitben, a szeretetben, a tisztaságban, legyen összhangban az életünk. Gyümölcsöző életet éljünk, szolgáljunk hűséggel és munkánkat végezzük kitartással. Az áhítatot hangos imával zárta néhány résztvevő.

„Tanítói reziliencia” címmel Dr. Berszán Lídia, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem előadójának, a kolozsvári Kőszikla gyülekezet tagja tartotta az előadást. A reziliencia szó jelentése: visszaugrik, visszapattan. Egy fizikai, mechanikai dologról nevezték el, a rugónak arról a képességéről, hogy milyen erős nyomást bír ki anélkül, hogy a fizikai mutatói változnának. Rokon fogalmak ezzel az alkalmazkodási képesség, a poszttraumás fejlődés, az ellenállóképesség. A reziliencia egyfajta lelki rugalmasságot, edzettséget jelent egy be nem kalkulált megpróbáltatásra, negatív hatású eseményre az életünkben. (Pl. most a pandémia, vagy gyermekünknel egy súlyos betegsége stb.)

Több típusát is meg lehet különböztetni ennek a képességnek. A szakirodalom szerint úgy kell ezt elképzelni, mint egy három szálból font kötelet. Az egyik szál a megküzdés, az, hogy hogyan tudok úrrá lenni a helyzeten, a másik szál, hogy ki kell tartanom, ki kell bírnom, a harmadik pedig, hogy hogyan tudok talpra állni, felépülni a traumából. Nincs immunitás, csak egyfajta testi-lelki edzettség, ami nem jöhet létre kihívás, megpróbáltatás nélkül. Nem lehet egyedül rezilienssé válni, kellenek hozzá a többiek, így nagyon fontos a közösségi és a családi kapcsolat.

Nagyon jó bibliai példa erre József, akinél láthatjuk, hogyan veszik igénybe az erősebbnél erősebb, előre nem látható megpróbáltatások, és amikor felkerül Potifár házába, azt gondolnánk, hogy itt következik majd az egyenes út az álom beteljesülése felé. Ehelyett börtönbe kerül, és ott is kezd felemelkedni, bár elfeledkeznek róla. Ő azonban nem adja fel a hitét, az Istenbe vetett bizalmát és beteljesül az álma. Nincs olyan, hogy reziliens pedagógus, csak olyan, hogy reziliens ember, aki pedagógus. Nem lehet valaki hivatásában reziliens, ha emberként nem az. Mi zajlódhatott le Józsefben amikor bekerült a kútba, amikor eladták, börtönbe került? Túl tudott lépni azon, hogy hibáztassa magát, mert más-

képp nem tudott volna cselekvően részt venni abban a közegben, amiben volt.

A hívő embernél is megfigyelhető, hogy amikor egy nagyobb próba éri, sok energiájától megfosztja és rossz irányba viszi el az, amikor azzal kezd el foglalkozni, hogy hibás, valami nagy baj van vele, vagy hogy Isten kiengedte a kezéből, vagy most mi van...!? Segíthet a kősziklára épített ház példája, amelynek titka, hogy jó helyen van, mert bár jön a vihar, a szelek és nekiütözköznek, mégsem nem omlik össze, mert jó az alapja. Szemünk előtt nő fel egy generáció, amely – talán most éppen a világiárvány hatására – nagyon küzd, sok területen elbizonytalanodott, és megnőtt számára a tétje annak, hogy reziliens tanítókat lásson maga körül, láthassa, hogy a tanítók hite, elhívása hogyan segít nekik abban, hogy megálljanak ezekben az időkben. Fontos, hogy valós személyek valós életében lássák a megküzdést.

Nagyon építő előadás volt és nagyszerű tapasztalni azt, hogy hívő emberekként Isten segítségével és a tőle kapott erővel reziliensekké válhatunk. Pál apostol is küzdőtérrel beszél, és arra bátorít, hogy kitartással fusunk meg ezt az utat. Jakab is beszél a próbákról, tudva, hogy hitünk próbája állhatatosságot eredményez.

Az előadás után ezúttal sem maradt el a kérdezz-felelek, ahol a résztvevők feltehették kérdéseiket és választ is kaptak. Zárásként hirdetésekre került sor, többek között Kovács Barna testvér hirdette a GYEK II. fokozatú képzését. A VISZ képzéssorozat harmadik része szeptemberben kerül megszervezésre, bővebb információ majd a VISZ oldalán lesz megtalálható. Az elhangzott előadás is elérhető lesz a Visz Facebook-oldalán is.

Hálásak vagyunk az Úrnak, aki most is előttünk jár, megáldotta az alkalmat, most is sok érdeklődő volt. Aki igényelte, az részvételi igazolást is kapott. Növekedjünk Istenben és harcoljunk meg mindvégig kitartással a hit nemes harcát!

Ferenczi Anna Mária, Kalotaszentkirály

„...valamennyit így visszaadni, hálából...”

Beszélgetés – gyermeknap alkalmából is – Budai Evódiával, a Keresztyén Árvamisszió Alapítvány munkatársával

Evódia, nemrég volt tájékoztató konferenciátok Zilahon, amelyen több szilágysági örökbefogadó család is részt vett. Beszelnél kicsit részletesebben erről a találkozóról? Lesz-e még ilyen találkozó más régiókban is a közeljövőben? Mi a célja ezeknek a találkozásoknak?

Évente két találkozót, konferenciát tervez és szervez az Alapítvány. Az egyik szakmai konferencia, ahol gyermeklélektannal, aktuális nevelési tematikával kapcsolatos szakmai előadást hallgathatunk az Alapítvány bemutatása és az árvák pártfogására való bátorítás mellett. A másik közösségépítő és toborzó jellegű, amikor a már örökbefogadó szülők találkoznak, megszólalnak, és másokkal is megosztják a történetüket, élményeiket. Ilyenkor is bemutatjuk az Alapítvány célját és munkásságát, igyekezve elérni a környéken levő érdeklődőket is. Mindkét alkalommal célunk együtt munkálkodni a helyi gyámhatóság és más hivatalos szervek képviselőivel is. A következő találkozónkat, ha a Jó Isten megengedi, ősszel, szeptember 4-én szeretnénk megtartani Szilágyballán, és a fegyelmezés témakörében hangozna előadás.

Bemutatnád-e a missziót és a munkatársakat?

Meggyőződésünk, hogy minden elhagyott és megtalált gyermek egyszeri életének családban a helye. Sorsukra hagyott kicsinyeket, gyermekekre vágó és Istent így is szolgálni akaró családokat kapcsolunk össze. Nyilvántartásunkat folyamatosan bővítjük az örökbefogadásra nyitott családokkal is. Nekik a folyamat megértésében, kezelésében és a felkészülésben segítünk, de hosszú távon is számíthatnak ránk, hiszen az örökbefogadás csak a kezdet. Munkánk során szellemi, erkölcsi és érzelmi szükségletekkel egyaránt szembesülünk. Ezekről többet lehet olvasni a weboldalunkon, amit szeretettel ajánlok meglátogatni: <https://www.arvamisszio.hu> Az alapítvány megálmodói a Kőszegi házaspár, akik a Keresztyén Cigány-misszió elindítói is. Az Alapítvány elnöke jelenleg Bántó Ruben, Ifj. Gere János az alapítvány ügyintézője, Berei Lenke szociális asszisztens, jómagam pedig a közönségkapcsolati munkatársuk vagyok.

Hány családnak nyújtottatok segítséget és mely városokban, megyékben tudtok jelen lenni?

Közel száz gyermekhez és családhoz közeledünk ebben az évben, aktívan Bihar, Szilágy, Hargita megyében segítünk folyamatosan, de Maros, Kolozs és Szatmár megye is egyre érintettebb.

Budai Evódia és Csillag

Hogyan érintette a járvány a Misszió hétköznapijait?

Igyekeztünk mi is kihasználni az online felületet a kapcsolattartásra, ilyen szempontból volt előnye is. Érdekes az is, hogy kevesebb az „otthagytott gyermek” az elmúlt évben, ami megmagyarázhatatlan pozitívumnak tűnik.

Mik az idei célkitűzéseitek, terveitek?

Szeretnénk az idén legalább még két megyében közösséget, érdeklődő tábort kiépíteni és minél több árva gyermeknek reményt, új esélyt adni. Nyáron a nagyobb, nevelőszülőknél elhelyezett árvákat igyekszünk keresztyén táborokban bátorítani, segíteni.

Milyen az anyagi helyzetetek, vannak-e támogatók?

Magyarországról van néhány rendszeres támogatónk, aki az alapítvány egyszerű fenntartását támogatja, de a munkára, projektre, egy-egy segélykiáltásra (Pl. Hepatect projekt) különböző helyekről érkezik egyszeri segítség a szükségben.

Hol kaphatnak részletes információt az olvasók, és ha van egy személyes üzenetted számukra?

A már említett weboldalon, illetve a közösségi médiában, a Facebookon a „Keresztyén Árvamisszió” nevű oldalon. Ha bejelölnek követésre, az sokat segít.

Egy régi, de minden nap megújuló üzenetet szeretnék kihangsúlyozni. Jézus példát adott abban, hogy az embert külön tudta választani a nemzeti, családi háttérétől, de még a tetteitől is, és így önzetlenül szeretve őket töltötte be megváltói küldetését. Minket is felszólít a Biblia arra, hogy az árvát és özvegyet pártfogoljuk, illetve az igazi istentiszteletnek nevezi az árvák meglátogatását az ő nyomorúságukban. Ha Isten is hív erre a „meglátogatásra”, fontos, hogy a szív megtisztuljon erre az önzetlen, előítélet mentes szolgálatra. Isten nem azt várja tőlünk, hogy sikertörténeteket mutassunk fel, csak azt, hogy szeressünk igazsággal és személyválogatás nélkül. A gyümölcösítés az már az ő munkája az ő kegyelme és időzítése szerint. Olyan sokat kaptunk tőle! Milyen nagy kiváltság valamennyit így visszaadni, hálából, egy árva gyermeket befogadva az Ő nevében! Bárcsak most is dobbanna egy szív az engedelmeségre ebben a szolgálatban!

Kegyelem, égi jó

Gyakran hallani ilyenféle kijelentéseket: „Egy hívő ember nem gondolkodik így! ...Egy igazi hívőnek nincsenek ilyen érzései! ...Egy megtért embernek ez meg sem fordul a fejében.” (Idézet a *Nem tökéletes gondolatok a keresztyén tökéletességről* c. cikkből, Szeretet – 2020. május, 12–13. old.)

*„Hagyd, hogy gyógyító folyó
Tisztogasson meg belül.”*

(Charles Wesley: *Lelkem drága Jézusa* c. ének)

Elmaradt kapcsolat

„Nézzék, milyen repedezett a fontok széle, én nem tudok ebből önöknek újságot csinálni, különben rendezett, világos az oldal” – mondotta a termelési igazgató, miközben egy jókora nagyítóval átpásztázta az ifjúsági lap mesterpéldányát... A váradi nyomda főépületének legfelső szintjére Antal Ferenc testvérrel mentünk fel. A déli oldalán csupa üveg irodába besütött a nap, de a sok zöld növény a ragyogást kellemesre tompította. A munkaidő már a vége felé járhatott, mert csendes volt a terem. Magyarul beszélgettünk, nyugodt légkörben. A produkciós osztály vezetőjének nevére már nem emlékszem, a drága Feri bácsitól sem tudom ezt már megkérdezni. Viszont az a mozdulat feledhetetlen, ahogyan a kérésünk kapcsán azonnal kihúzta az íróasztalfiókot, nagyítót vett elő, és mindjárt közölte is a szakszerű megállapítást, hogy a mi betűink körvonala töredezett. Április vége vagy május eleje lehetett, épp harminc éve, '91. tavaszán.

Kegyelmi idők

A tökéletes hívő ember – emez igen szép témával hozott cikket a tavalyi tavaszutón a Szeretet. A szöveg, úgy tűnik, még a koronavírus-járvány kitörése előtt készült. Kezdomondata is – „Sokat gondolkodtam az utóbbi időben a megszentelődés és a keresztyének tökéletességének témakörén” – békés, nyugodt korszakra emlékeztet. A szerző, Zsemlye Alfréd teológiai hallgató, a bevezetőben elmélkedésre hívta az olvasót. Ennél fogva vártam is az együtt gondolkodás visszajelzéseit. És hogy ez elmaradt, talán érthető is, hiszen veszélyhelyzetbe, tilalmak és félelmek szorításába kerültünk.

Jó anyag és tudás?

Az eltelt évben sokszor eszembe jutott ez az írás. És mint aki a technika területéről jön, először ott próbáltam a tökéletesség fogalmát. Meglepett, hogy ko-

moly szakember eme kifejezést mennyire óvatosan kezeli, vagy egyáltalán nem is használja. A múlt rendszerben ugyan ki ne sóvárgott volna a külföldi – „tökéletes” – eszközök után, amelyekbe jó anyagot és sok tudást építettek, merthogy a hazaiakkal annyit kellett vesződnünk. Aztán óriási változás történt. Immár a jártasság és tapasztalat még a laikust is arrafelé hajlítja, hogy a műszaki határookra, paraméterekre figyeljen, amelyen belül az a gép garantáltan működik, vagy a szerszám kifogástalanul használható – miként azt alkotója tervezte.

Körvonala töredezett

Folytattuk tehát a munkát, ezzel a kudarcélménnyel térve vissza a mi kicsike szerkesztőségünkbe. Különös idők jártak akkor. Nagyon erős volt az örömünk, hogy immár szabadságban élünk, és a korábban működő lapok folytatására meghívást kaptunk. Az elektronikus szövegszerkesztőt, hozzá a margarétatárcsás nyomtatót magyarországi atyafiak adományozták, a japán fénymásoló és az ugyancsak japán nyomdagép fran-

ciaországi támogatásból érkezett. Kényszerített a szükség, a pénztelenség, hogy állítsuk láncba ezeket, de motivált a szakmai kíváncsiság is, hogy milyen újságot lehet velük kihozni, úgymond házilag. Az első vagy a második szám után kezdeményezte az Antal kolléga, hogy a végső munkafázisra legalább oda kelene mennünk, ahol a Szeretet is készült. Aztán minőségibb lapot csak nem tudtunk adni fiatal olvasóinknak, mert nagyítón nézve a betűink körvonala töredezett volt.

Viharban is összetartva

„Inkább csapatjáték, mintsem egyéni verseny” – ezek Zs. A. cikkének záró szavai. Pál apostolra utalt ezzel, aki nem gondolta magáról, hogy már elérte volna a tökéletességet, de nekifeszülve futott egyenest a cél felé. Így válik teljessé a 3K – a *kegyelem-követés-közösség* csodálatos hármasa. A koronavírus-járványban emez utolsó különösen sérült. E sorok írásakor már >>>

>>> jobb hírek jönnek otthonról, van remény a gyógyulásra. Visszatérhetünk hamarosan a korábbi életünkhöz – hangzik sok felől –, lehet viszont, hogy valami egészen másmilyenhez.

A viharos idők sok mindenre taníthatnak. Egy elbeszélés szerint Charles Wesley (a metodista megújulási mozgalom vezetőjének, Jánosnak a testvéröccse) 1736-ban hajón utazott haza Amerikából. Anglia partjaihoz közeledve nagy vihar támadt, és az utasok tényleg csak Isten kegyelmének köszönhatték a megmenekülésüket. Miközben háborgott a tenger, egy kismadár repült be a hajókabin ablakán, és Wesley kebelén talált menedéket. A megható élményt azonnal versbe foglalta. Ebből lett aztán a *Lelkem drága Jézusa* c. énekszöveg, Áprily Lajos gyönyörű fordításában. Idézzük az utolsó szakaszt:

*„Kegyelem vagy, égi jó,
Mely minden bűnt eltöröl,
Hagyd, hogy gyógyító folyó
Tisztogasson meg belül.
Élet-kút vagy, lüktetés,
Vízmerítnei drága hely,
Ó, buzogj fel bennem és
Öröklét felé emelj.” (Ch. Wesley)*

Szilágyi László, Cleveland

Dániel Zalán lelkipásztor az Úrhoz költözött

2021. április 30-án, román ajkú testvéreink nagypéntekjén nagyszámú tömeg vette körül Dániel Zalán nyugalmazott lelkipásztor koporsóját, akit az Úr hosszú szenvedés után hívott haza mennyei és végső otthonába. Szerető családja mellett román és magyar szolgatársak, gyülekezeti tagok, ismerősök, barátok álltak körül testvérünk koporsóját a nagyváradi Rulikowszky temető kápolnájánál. A programot Daniel Ardelean tv. vezette. Nelu Bondas és Giorgiov Adrián testvérek imádkoztak, ezután Alin Faur a nagyváradi hitközség elnöke, majd Szűcs Sándor a nagyváradi missziókerület elnöke szóltak Isten Igéjéből. Majd a magyar lelkipásztorokkal és végtisztességet tevőkkel a *„Nekem többet ér Jézus, mint ezüst arany...”* c. éneket énekeltük el. Megható pillanat következett, amikor elhunyt testvérünk lánya felolvasta édesapja nekrológját, amit Budai Lajos, Daniel Tanc, Adrian Caliger és Cristi Maris vigasztaló szavai követtek. Befejező imát Bodor Sándor és Veress Ernő testvérek mondtak. A sírnál Alin Fabian tv. imája után Badea Pavel tv. szólt a feltámadás igazságáról, majd Szabó László tv. imádkozott.

Életrajz

„Dániel Zalán 1951. augusztus 25-én született Nagyváradon római katolikus családba. Már gyermekkorától kezdve részt vett az egyházi alkalmakon, vonzódott a lelki dolgok iránt. A „Könyvek” c. könyvében ő maga mondja, hogy „Kegyes, istenfélő katolikus voltam”. Fiatalként foglalkoztatta a pappá válás gondolata is, de Isten valami jobbat tartogatott számára. Első munkahelyén ismerkedett meg feleségével, a hívő Ficut Angelával, akivel 1977. november 12-én házasságot kötöttek. Házasságukat Isten egy leánygyermekkel, Emmával áldotta meg. A Biblia és Isten utáni érdeklődése következtében a Nagyvárad 2. sz. román gyülekezetben tartott egyik evangelizáció alkalmával megtért és 1980. március 5-én be is merítkezett. Szenvedélyesen szolgált a társadalom periferiájára szorult elhagyottak felé. 2000-ben a Csegődi idősök otthonának krónikája alapján kiadott első könyvében „Uram mikor láttuk, hogy beteg lettél volna?” átfogó leírását adja a 80-as években végzett munkásságának. A 89-es forradalom után, a határok megnyitása után örömmel használta ki a Budapesti Teológiai Akadémián való tanulás lehetőségét, ahol elmélyítette Isten igéjének ismereteit. Az 1994-ben befejezett teológiai tanulmányai után, 1995-ben lelkipásztorrá avatták a Nagyvárad 1. sz. román Baptista Gyülekezetben. 1994–2006 között lelkipásztorként szolgált a szentjánosi, biharpüspöki, hegyközszáldobágyi és körösrévi gyülekezetekben. 2005-től az élesdi, köröskisjenői és pusztáujlaki gyülekezetekben szolgált, aktív részt vállalva az élesdi imaház építésében. Rövid időre Magyarországon a Hajdúböszörményi Gyülekezet pásztorlását is vállalta.

A rákos betegség felfedezésétől kezdve különleges kapcsolatot alakított ki Istennel, amiről 2014 után kiadott könyveiben is beszél. Az elmúlt években, amíg egészsége megengedte, rendszeresen látogatta a Szalárdi Filadelfia Noom idősök otthonát is. Életének utolsó öt hónapja egy isteni kiképző táborhoz hasonlított, a lelki küzdelem időszak volt a számára, hogy mindezek után fényesre csiszolt gyémántként kerülhessen Isten atyai karjaiba. Utolsó napjaiban, amikor már ereje is elhagyta, bátorításként a Jn 14,1 versét suttogta: Ne nyugtalankodjék a ti szívetek. Higgyetek Istenben, higgyetek énbenem.”

A beszámolót Kiss Zoltán lp., a nekrológot az elhunyt lánya, Emma foglalta írásba

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HÍREIBŐL

2021. június 5-én a Magyarországi Baptista Egyház választóközgyűlésen találkozik. Az egyház elnököt, főtitkárt és felügyelőbizottsági tagokat választ. A világjárvány okozta karantén miatt az Országos Tanács a 2020. március 31-i ülésén döntött az eredetileg 2020. április 25-re kitűzött választás elhalasztásáról, és a megválasztott és megbízott tisztségviselők mandátumának egy évre történő meghosszabbításáról.

Ami a járványügyi helyzetet illeti az MBE operatív tanácsa 2021. április 21-i ülésén meghallgatta az intézmény iskoláiról és a szociális intézményeiről szóló beszámolókat, megállapítva, hogy jelentős járványügyi helyzet sehol nem alakult ki az elmúlt hetekben. A gyülekezetekkel kapcsolatosan az operatív tanács pillanatnyilag csak az alkalmak online megtartását támogatja. Amennyiben a járványügyi körülmények megengedik a május 10-től tervezett felső tagozatosok és középiskolások visszatérését az oktatási intézményekbe, úgy a tavalyihoz hasonló „vegyes jelenlétű” istentiszteletek megtartását javasolják majd. Vagyis azt, hogy az istentiszteletek online közvetítése és az online istentiszteletekbe való bekapcsolódás biztosítása mellett az újra megnyitott imaházban is legyen lehetőség az istentiszteleteken való részvételre. A személyes részvételt elsődlegesen az oltottak és a vírusról átesettek számára tegyék lehetővé! Természetesen továbbra is fontos a maszkviselési, a távolságtartási és higiéniai szabályok betartása. A nyitás módja okozhat feszültséget, hiszen vannak olyanok, akik még nem mernék vállalni a személyes részvételt egészségügyi állapotuk miatt. Arra kéri a gyülekezeteket, hogy kellő odafigyeléssel és szeretettel előzzék meg, kezeljék ezeket a helyzeteket. (baptist.hu)

A Szeretet szerkesztősége hálával emlékezik meg Dániel Zalán lelkipásztor publicisztikai munkásságáról, amelynek során olyan szívesen és természetesen vetette papírra gondolatait lapunk hasábjain. A komoly témákat – mint például betegsége és az ezzel kapcsolatos szenvedései – is képes volt is a rá jellemző derűvel és humorral megfogalmazni. A volt szerkesztőelődök és társak nevében is kívánunk vigasztalódást családjának, gyülekezetének, lelki munkatársainak. Hisszük, hogy még találkozunk! (Szerk.)

A BTA felvételit hirdet a 2021/2022-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) lelkipásztori szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma).

A más igei szolgálatra készülők a hitoktatói képzési irányt választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) Kántor szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2021/2022-es egyetemi évre hirdetünk felvételt mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

(pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félévet ölel magába.

4) A mesterképzésen belül lehet jelentkezni zenei specializációra is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: május 31.

Giorgio Adrián, dékán
Fazakas György, oktatási alelnök

Igaz, félsz?

Pedig Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy „Ne féljétek!” A tanítványok mi vagyunk. Nekünk is korlátlan lelkesedés és bénító félelem hullámoz a lelkünkben. Hajóban vannak, viharba kerülnek, és megijednek. Rádásul jön egy kísértet is. Hiába volt azelőtt kenyérszaporítás, bor vízből, a viharban most fogunk elsüllyedni, most jön a kísértet. Úgy tűnhet, Jézusnak jó humora van ebben a helyzetben. Tudja, hogy kísértetnek látják, és hogy mennyire remeg a szívük, hogy már elszámoltak az életükkel, és csak azután fedi fel magát. Mikor már rég le kellett volna csendesítenie a vihart.

De más van Jézus hangjában. Inkább dorgál – milyen hamar felejtetek, hát nem az előbb vendégeltem meg tengernyi embert a semmiből? „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?”

*

A hitnek köze van a bátorsághoz, érezzük, tudjuk, igeverseket is tudok róla mondani, beszélék erről. Pedig mikor már tényleg tudom, megszűnök beszélni. Akkor már megszűntem, akkor már élek nem én, hanem él Krisztus bennem. Amíg én beszélék a bátorságról, és nem a bátorságom beszél, addig nagyon félek.

*

Aki fél, annak igaza van. Esély van rá, hogy bekövetkezzen, amitől fél: megbukhat a vizsgán, elveszítheti a munkahelyét, meghalhat, akit szeret, elfelejtethi a zongoradarabot. A félelem önfenntartó, mindig lesz tartaléka. Leleményes, ha megszűnik egy gond, talál más okot, amiért aggódjon.

*

Minden félelem mögött a halálfélelem bújik meg. Nem a

meghalástól való félelem, nem a szenvedéstől való rettegés. Hanem, hogy a lelkem, az énem semmisül meg. Halálnak halálával hal. Sokféle halált lehet halni. Meghalhatok az embereknek, ha nem szeretnek, meghalhatok intellektuálisan, ha nem teljesítek az elvárásoknak, meghalhatok önmagamnak, ha összetörik az önbecsülésem. Bénítóan rettegünk a megszűnéstől. (Ettől a (meg)bénító rettegéstől kellene inkább rettegnem. Csak – hogy erre a nem-rettegésre magamtól képtelen vagyok.)

*

Van, aki a hatalomba menekül a lélek félelme elől, hobbi, természetbe, zenébe, játékba. Minden meneküléssel zsákutcába rohanok. De összeszorítom a fogam, és nem veszek tudomást róla, mert ha meglátom a zsákutca végét, és visszapillantok a közelgő végre, akkor már végem is van. Behunyom a szemem, és menekülök – halál előtt a halálba.

*

„Ha Istent félek, az minden félelem halálát jelenti. Mint oroszlán a hiénákat, szétkerget minden rettegést.” (C. H. Spurgeon)

*

„...nem a félelem lelkét...” emlékeztetni kell engem, Timóteust, hogy nem a félelem lelkét kapjuk. Mert ott motoszkál bennem a félelem lelke is. Jól álcázza magát, mint a kaméleon. Bevacol, beolvad a szívembe egy életre, hogy teljesen irányítható.

*

„...hanem az erő, a szeretet, a józanság lelkét.”

A Szeretet elűzi a másiktól való félelmet. Az 1Kor 13 szerete ez, nem romantikus, nem feltételekhez kötött. Józán szeretet ez, mértékletes, nem alkalmatlankodó, hanem rádfigyelő. Erős szeretet, ami nem csak vágyja a jót tenni, hanem van ereje és hatalma is hozzá.

A Józanság megőriz attól, hogy féljek a jövőtől, a világtól, mert beláttatja velem, hogy az aggodásom nem ment meg. Szerető józanság ez, mert nemcsak a maga javára kalkulál, hanem másokat is mer bevonni az életébe. Erős józanság, mert a világ gonoszságának a felismerése nem tántorítja el, hogy a szeretet parancsára hallgasson.

Az Erő megment attól, hogy élőhalott legyek. Erős lélek kell ahhoz, hogy megtehessem, amit a szeretet követel. De ez az erő szeret, mert nem magát védi mindenek felett, inkább a szegek foglya marad a másikért. Ez az erő józan, nem a jelenvalók értékrendje szerint, hanem az örökkévalók szerint.

*

Jézus adja ezt a lelket, Tőle kapom. Az erő az Ő ereje, a szeretet az Ő szeretete, a józanság az Ő józansága.

*

Ez tapasztalat. Isten nem a kényelmes kanapén biztosít, ott Isten nélkül sem szoktunk félni. De van az a hullám, amittől a tapasztalt halászok is megijednek, van az a vihar. Én halálosan félnék, de már nem én vagyok, Krisztus van velem és bennem a viharban. Egyedül Neki nincs mitől félnie, mert már legyőzte a halált.

*

Legyek húsba vágón őszinte, fájdalmasan őszinte a félelmeimmel, mert elrabolják az életem, miközben az életem elmúlásától rettegek. A félelemben már megérkeztem a halálba.

*

Isten a szeretet. A teljes Szeretet kiűzi a félelmed.
Igaz, félsz? Igaz, Valakit félsz?

Kasza Tamás, Nagybánya

Emberi természetünk velejárója a félelem. Félünk, ha nem tudjuk mi lesz velünk, ha a média híreit követjük, ha egyedül vagyunk, ha megtámad egy betegség... Ne feledd, testvérem, nagyobb Istenünk van a félelemnél! Nem fogod megadni magad a félelemnek, ha a megfelelő ellenszert használod, aki a szeretet, erő és józanság Lelke.

Megosztanék veletek egy saját megtapasztalást, amikor a félelem otthont próbált foglalni bennem. Röntgenvizsgálatra készültem. Ez volt már a harmadik vizsgálat, harmadik városban. Mielőtt bedugtak az „alagútba”, a vizsgálatot végző operátor megkérdezte, hogy tudom-e, milyen lesz. Megnyugtattam őt, és magamat is, hogy persze, tudom mire számíthatok, hiszen már kettőn túl vagyok. Optimista akartam maradni. Az utasítások elhangzottak: fülvédőt fel kell venni, lábat nem szabad mozgatni, a vizsgálat ideje 15–20 perc. „Nem olyan sok az, ki fogom bírni!” – nyugtattam magam. Nos, nem is sok, ha éppen a kedvenc sorozatodat nézed, édesanyád rég nem ízlelt főztjét eszed, vagy ha bármit csinálhatsz és nem csak azt várod, hogy elteljen az idő. Hogy kijöhess a sötétségből, ahol azért vagy, hogy világosságot kapj.

Még mindig csak a felkészülés zajlik, de mintha már órák óta bent lennék. Kezembe kapok egy pánikjelzőt, mellyel üzenhetek, ha bármi gond van. Ugyanakkor muszáj óvatosan megfogjam, mert nagyon érzékeny a műszer. Ha megnyomom, újra kell kezdeniük a vizsgálatot.

Tinisarok: Értékes vagy, mert...

Isten az alkotód! „Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.” (Zsolt 139:13). A Biblia világos tanítást ad arról, hogy Isten nemcsak Ádám és Éva teremője, hanem minden egyes megfogant (nem csak megszületett) emberé is. Isten személyesen alkotott meg minket; ő formálta testünket, ő tervezte meg elménket, ő döntött személyiségünk felől, és ő lehelte belénk az életet is. Ahogy egy műalkotás értéke elsősorban abból származik, hogy ki az alkotója, úgy életünk igazi értéke is kizárólag a mi Alkotónknak köszönhető.

Isten kapcsolatban akar lenni veled! „Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk.” (1Jn 3:1). Ádám és Éva bukását követően Isten azonnal elrendelte a megoldást, amely által a bűn nem kell örökre elválassza az embert tőle (1 Móz. 3:15), mert Isten mindig is úgy tervezte, hogy az ember közeli kapcsolatban legyen vele. Ez egyedivé és értékessé tesz bennünket. Ugyanakkor azt is jelenti, hogy felelősséggel tartozunk válaszolni Isten kezdeményezésére, amely által Ő újra akarja építeni velünk azt a kapcsolatot, amit a bűn megrontott. Isten hív bennünket, hogy ne csak teremtményei, hanem gyermekei is legyünk: büntől szabadok, megkímélve a bűn büntetésétől és szoros kapcsolatban vele. (Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

Tudtam, hogy teljes életem, egészségem Isten kezében van. Ahogyan a ki nem mondott, jelen és jövővel kapcsolatos kérdéseimre is Nála van a válasz. Megpróbáltam nem kétségbe esni.

A vizsgálat elkezdődött, becsukták az ajtót. Nem mozdítottam. Se kezem, se lábam nem mozdítottam, nem akartam az egésztestről kezdeni. Úgy éreztem, magamra hagytak. Magamra, a bajban. Egyedül voltam, nem volt velem se szülő, se barát, se orvos. Csak én. Lecsúszott a lelkem. Zúgtak a gépek, zakatoltak, mint az imák a fejemben. Később megtudtam, nem csak az én fejemben. Sokan tették össze kezüket értem azon a napon: családom, gyülekezeti tagok, ifjúságok, barátok, ismeretlen személyek. Éreztem az imák erejét. Isten erejét. Szeretete jelét. Isten józanságot adott, hogy ne a félelem lelke győzzön bennem. Azóta is Benne bízom, Ő testemnek-lelkemnek ereje, életőm és gyógyító.

Ha most megkérdeznéd tőlem, hogy hogyan sikerült mégis a félelmeimet végleg elengednem, valószínűleg a zsoltáros szavaival válaszolnék: „Megkerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem.” (Zsolt 34:5) (*Koncsárd Anna, Nagybánya*)

■ „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...” (Jel 14:13b) Múlt esztendő novemberének 16-ik napján kísérték utolsó útjára, Kolozsváron, gyülekezetünk legidősebb tagját, † **Jászoly Ferenc** testvért, aki 96 évet kapott Teremtőnkől. Buzgó imái, felüdítő énekei és versei, valamint hűséges ragaszkodása az Úrhoz, példaértékű marad számunkra. Az Úr vigasztalja testvérünk családját és pótolja testvérünk helyét a gyülekezetben hasonlóan hűséges Krisztus-követőkkel. „Légy hű mindhalálig és néked adom az életnek koronáját!” (Jel 2:10d) (*Kis-Juhász Vilmos lp.*)

■ A széri baptista gyülekezet tagjai sorából egy kedves házaspár költözött az örök hazába néhány nap különbséggel. † **Vincze Dezső** testvér temetésére 2020. november 25-én került sor, Isten 88 évvel ajándékozta meg. Temetésén a vigasztalás ígét Módi Miklós, Szabó Szilárd és Fazakas György lelkipásztorok hirdették. Felesége † **Vincze Juliánna** testvérnő 9 nap múlva, 85 évesen követte férjét a „minden élők útján”, temetését 2020. december 4-én tartottuk. Ígét hirdettek Módi Miklós és Fazakas György. Mindkét alkalommal szolgált a hadadnásdi gyülekezet énekkara és zenekara is. Mindketten már fiatalon elfogadták az üdvözítő kegyelmet, egyszerre merítkeztek be Hadadban, 1951-ben. 1958-ban kötöttek házasságot, amiben ki is tartottak szeretetben, egymást támogatva 62 éven keresztül. A széri gyülekezet aktív, szolgáló tagjai voltak. A minden vigasztalás Istene pótolja az úrt a családban és a gyülekezetben is! (*Fazakas György lp.*)

■ † **Nagy Ferenczné**, született Dobozi Erzsébet 1931. augusztus 26-án született Kémeren, Dobozi József és Klára második gyermekeként. Nehéz gyermekévei voltak. Ennek ellenére kereste az Urat és nagyon korán, 16 évesen bemerítkezett. Másokkal

együtt nagyon vágyakozott megújulásra, ébredésre és Isten ezt megadta számára. Buzgón vett részt az imaalkalmakon, bátor bizonyágtevő lett és égett a szíve a misszióért. Így, megtérten és megváltozva lépett házasságra 1967. május 2-án Nagy Ferenccel. Együtt 52 évet éltek házasságban. Isten 6 gyermekkel áldotta meg őket, akik közül 5-en életben vannak, egy már az Őrnál. Különösen jellemző volt rá, hogy szeretett az Úr házába járni, bizonyágot tenni. Kedves párja elköltözése után már nem találta helyét e világban, vágyott e földi létből elköltözni. Rövid szenvedés után 2021. január 4-ikén Megváltójához költözött. Temetésén ígét hirdetett Király Tibor lelkipásztor a Dán 12:2-3 alapján, kiemelve az értelmes életet, amit a hívők élhetnek és amit ő is megélt. Székely Béla lelkipásztor az 1Thessz 4:13-18 alapján vigasztalta a hátramaradottakat. A temetőkertben Fe-

kete Csaba lelkipásztor a Jel 7: 9-17 alapján hirdetett ígét. A kémeri ének és zenekar szolgált az alkalmon. Élete és halála példa gyanánt maradt meg 5 gyermeke, 10 unokája, 9 dédunokája előtt. Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus az ilyen életekért! Emléke legyen áldott! (*Bálint Pálné Ibolya*)

■ Szeretettel emlékezünk drága édesanyánkra † **Balla (szül. Bálint) Mária-ra** (73 év), aki ez év január 21-én elment szerető Megváltójához. Most, az első nélküle töltött Anyáknapján gyásunk és fájdalmunk mély. De Isten végnélküli szeretete vigasztal bennünket, és hisszük, hogy lesz viszontlátás! A gyászistentiszteleten, amely a biharpüspöki temetőben volt, Bálint Pál testvér magyarul közvetítette Isten üzenetét a Zsidókhoz írt levél 13:14-15 ígék alapján. Bátorított, hogy keressük a maradandó várost, mert Isten örökségül adja azt a gyermekeinek. Majd Giorgiov Adrián testvér szólt románul a vigasztalás beszédét az 1Kor 13:9-13 alapján. Emlékeztetett, hogy bár MOST korlátozott az ismeretünk, de AKKOR majd Isten jelenlétében ez teljességre jut. Éppen ezért, ami megmarad az a hit, a remény és a szeretet. A sírkertben Albert István Zsolt testvér szólt a feltámadás valóságáról és reménységéről. Hálásak vagyunk Istennek mindazért, amit édesanyánk által adott, és tanított számunkra: önzetlen szeretetet és szolgálatkészséget. Emlékét megőrizve búcsúzik a gyászoló család.

■ † **Jakab Péter** testvért 2021. január 30-án temettük Magyarlónán, aki 66 évet kapott ajándékba mennyei Atyánktól. Mivel az Úr őt különlegesen megáldotta zenei tehetséggel, 1972-1995 között karmesterként tevékenykedett az énekkar élén, de a fúvóskarban is szolgált 1968-tól a '90-es évek elejéig. Később a kolozsvár-monostori román baptista gyülekezet férfikarának is tagja lett, ahol buzgón szolgált élete végéig. Testvérünk tragikus autóbaleset következtében költözött az Úrhoz, amelyre nézve vigasztalást jelent, hogy „nagyobb az Isten a mi szívünknel és mindent tud” (1Jn 3:20). A temetőkertben tartott gyászistentiszteleten Ferenczi Lajos lónai ügyintéző lelkipásztor (Ézs 43:2), Borzási Pál szilágyperecseni lelkipásztor (5Móz 29:29) és Dornea Petrică lónai pünkösdi lelkimunkás (Jn 14:1-3) hirdette Isten vigasztaló Igéjét, valamint Pap Lénárd meghívott lelkipásztor szolgált imával. Testvérünk családjára Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk. (*Borzási Pál lp.*)

■ † **Bákai István** temetésére 2021. február 26-án került sor Szilágyperecsenben. Testvérünk 83 esztendőt kapott

ajándékba mennyei Atyánktól. A kápolnánál Nagy István szilágynagyfalui lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló Igéjét (Jn 3:36), míg a temető-kertben Borzási Pál, helyi lelkipásztor szolt a feltámadás reménységéről (1Kor 15:45). A gyászoló család számára Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk. *(Borzási Pál lp.)*

■ Hálát adunk drága Urunknak † **Véress József** testvér életéért. Testvérünk egyik alaptagja volt a cegőtelki gyülekezetnek és néhány évtizede az elöljárója is. Az Úr 2021. április 1-én hívta haza 78 éves korában. Gyökeres megtérésben volt része 45 évvel ezelőtt, mint híres világi zenész, ám tudását Isten dicsőségére használta tovább és megalapította a cegőtelki fúvószenekart. Élethossziglan szívén hordozta a gyülekezetet, imádkozott, szeretett és sürgetve hívta az embereket a megtérésre. Feleségével 56 évet élt együtt. Házasságukat Isten öt gyermekkel áldotta meg. Temetésére 2021. április 4-én került sor, ahol Isten vigasztaló szavát hirdették az imaháznál: Nicu Manzat a gyülekezet korábbi lelkipásztora a Péld 23:26 alapján és Kelemen Sándor a 2Kor 4,14-18 verseiből. A temető-kertben Kelemen Sándor lp. a Zsolt 73:23-28 alapján hirdette az ígét. A temetésen a cegőtelki fúvószenekar szolgált. Az Úr tartsa meg testvérünk áldott emlékét közöttünk és vigasztalja meg a gyászolókat! *(Kelemen Sándor lp.)*

■ 2021. április 11-én temettük † **Gál Jolánt** szilágyszerkeden. Testvérnőnk 1952. január 18-án, hívó szülők legkisebb gyermekeként született Szilágyszerkeden. Az igemagok, kikelve szívében, gyümölcsöt hoztak, így 1971. július 4-én bemeztkezett Aradon, Deák Ferenc által. Hazatérve az erkedi gyülekezet-hez csatlakozott. 1980-ban házasságot kötött Gál Bálinttal, házasságkötésük után megélhetésük véget Aradra költöztek, itt bekapcsolódott a gyülekezet életébe gyermekeivel együtt. 1994-ben végleg Erkedre költöztek, ahol haláláig élt. A helyi gyülekezet hűséges tagja maradt, akkor is, ha időközben „a kórház lett a második otthona”, ugyanis 2016-ba súlyos leukémiával diagnosztizálták. Sohasem zúgolódott a keresztje miatt. 69 évesen az Úr levette válláról keresztjét, békében hazavitte. A vigasztaló szavakat a helyi lelkipásztor szolta a Jel 14:13 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek. „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” (Fil 1:21) *(Molnár Ottó lp.)*

■ Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy április 16-án † **Szilágyi Vilma** testvérnőnk 89 éves korában, hosszú betegség és alázatban viselt szenvedés után hazament Megváltó Urához. Testvérnőnk korán elfogadta Krisztust személyes Megváltójának, és az Ő kegyelmét tapasztalta egész életében. A besztecei magyar baptista gyülekezet megalapításában is fontos szerepet töltött be, mindvégig hűséges és buzgón imádkozó gyermeke volt az Úrnak. Temetésére 2021. április 18-án került sor Besztecen. Isten vigasztaló szavát Kelemen Sándor lp. hirdette a temető-kertben a Jób 19:25-26 alapján. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsérő és hazahívó énekek szavai szólították meg a gyászoló egybegyűlteket. Az Úr tartsa meg testvérnőnk áldott emlékét közöttünk és vigasztalja meg a gyászolókat. *(Kelemen Sándor lp.)*

■ † **Özvegy Bancsov Károlyné Sós Margit** Isten kegyelméből 91 évet kapott e földi életben. 1930-ban született Érszöllősen, hívó családban. Már 16 évesen bemeztkezett, majd 1951-ben házasságot kötött Bancsov Károllyal, akivel 56 évet éltek áldott házasságban. Testvéreink alaposan kivették részüket a nagyváradi gyülekezeti élet teréből. Igazi „elöljárók” voltak, példát mutattak a szolgálatban, a szegények segítésében, a vendégfogadásban, a misszióban. Életük különös ötvöze volt az alázatnak és a buzgóságnak. Az utóbbi években testvérnőnk nem tudott rendszeresen részt venni a gyülekezeti alkalmakon, de imáival mindvégig támogatta az Úr munkáját. A hazahívó szó álomban érte, miután előző este még együtt imádkozhatott másokkal. Temetésén, 2021. április 18-án Giorgio Adrián, Budai Lajos és Albert István Zsolt lelkipásztorok hirdették az ígét többek között a testvérnőnk által kért ígéből, a Jób 5:26-27-ből. A viszontlátás reményében búcsúzott tőle 4 gyermeke, 6 unokája, 3 dédunokája, menyei, vejei, imatársai és a nagyváradi hívó közösség. Az Úr legyen áldott életéért! *(Bálint Pálné Ibolya)*

■ † **Kulcsár Miklós** testvérünket 2021. március 22-én hívta haza az Úr 76 éves korában, aki élete vége felé már súlyosan leépülve szenvedett, így költözött el az örökkévalóságba. A temetésen Borzási Pál helyi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló Igéjét, úgy a kápolnánál (Zsolt 90:12), mint a temető-kertben (Jn 11:25-26) a gyülekezet énekkarának és fúvós-karának építő kíséretével. Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk a gyászoló család számára. *(Borzási Pál)*

A BIBLIA FÉNYÉBEN (39.)

„Nyilvánosan és házként” (ApCsel 20:20)

Az istentiszteletek felfüggesztése 2020 márciusában sok helyen a házi közösségek reneszánszát hozta magával. Némelyek ezt igyekeztek valamilyen sajátosan romantikus hermeneutikával úgy beállítani, hogy ez lenne az egyetlen bibliai formája a keresztyén gyülekezésnek! Arra hivatkoztak, hogy az Újszövetségben lép-ten-nyomon azzal találkozunk, hogy a keresztyének magánházakban tartották istentiszteleteiket (ApCsel 2:46. 5:42. 8:3. 10:22. 12:12. 16:32. 16:40. 18:7. 20:20. Róm 16:5. 1Kor 16:19. Kol 4:15. Fil 1:2).

A római házak, amelyek helyet adtak a keresztyén gyülekezetek vasárnapi istentiszteleteinek, Jusz- tinusz Mártír szerint (II. sz.) úgy lettek módosítva, hogy nagy- számú hallgatóságnak biztosíthassanak helyet, amíg megjelentek az istentiszteleti helyek a IV. században. Az első ilyen építészeti terv az 200-as évek elejéről való, a- mely 70 tagú hallgatóság befogadására volt képes. Jus- tinusz arról is beszámol, hogy 100 után azonnal már va- sárnap tartották az istentiszteleteket, amikor felolvas- tak az apostolok és próféták írásából, majd a gyülekezet vezetője azok alapján tanított és buzdított. Ezt követően a gyülekezet imádkozott és úrvacsorához járult. Az úrv- csorát a gyülekezet vezetője osztotta ki a diakónusok se- gítségével, és elvitték a szükségben lévőknek is. Az isten- tisztelet végén közös gyűjtést tartottak az árvák, özve- gyek, betegek és szükségben lévők megsegítésére. Jus- tinusz apológiáiból tudjuk, hogy a prédikáció végén, a- kik nem voltak megtérve, még ha katekizmusra jártak is, nem vehettek részt az imádságon, a kenyértörésen és a közös gyűjtésen. Mivel az imát Jézus nevében mondták, ezt csak a Krisztus testének tagjai mondhatták. A gyüle- kezés helyét befolyásolta a földrajzi terület, és néha részt vett az istentiszteleten egyik-másik apostol is.

A kenyértörés nem jelentett mindig úrvacsorát. Az úrv- vacsora részben követte a zsidó asztalulást, a „chabu- rah”-t, amikor a legfontosabb személy imádkozott és törte meg a kenyeret, mint például az emmausi tanítvá- nyoknál (Lk 24:30). Zsidó keresztyének ezt a gyakorlatot folytathatták. Az egyházatyák írásából az tűnik ki, hogy az úrvacsora az egész gyülekezet számára volt fenntart- va, és nem a kisebb házi közösségekben gyakorolták. Ahogy nőtt a keresztyének száma, változtatásokra volt szükség, de az úrvacsora ügyében nem történt változás. Helyszűke miatt több házi közösség működhetett (Róm 16:23, 1Kor 14: 23), de még a nagyobb városokban is (Ko- rinthus, Efézus, Róma), csak egyetlen gyülekezet volt (1Kor 1:2. Kol 4:16. 1Thessz 1:1).

Mindezekről az első és második századbéli írások, a Di- daché, Hermas, és Kelemen illetve Ignác levelei tanús- kodnak. Ignác, a szmirnai Polikárpnak írt levelében már külön említi a püspököt, a presbiter és diakónus mellett. Később, Ciprián, karthágói püspök a III. században tette le az intézményesítés alapjait, különválasztva a klérust a la- ikusoktól.

Kenyértörés. 2. századi falfestmény Priscilla katakombájában, az ún. „görög kápolnában”.

Az Újszövetség beszámolóiban is olvashatunk hasonló szervezésről: Júdás a tizenkettő pénztárosa volt (Jn 12:6), a jeruzsálemi gyülekezet diakónusokat választott az ad- minisztrációs szolgálatokra, és említve vannak a többi szolgálattelvők is (Fil 1:1. ApCsel 14:23. 1Tim 3. Tit 1:5). Mindezeknek a Lélek osztogatta az ajándékokat, a szol- gálat munkájára (Róm 12:6. 1Kor 12:4-11. 12:28-30. Ef 4:11).

A Gyülekezet tehát mindig helyi és egyetemes, látható és láthatatlan, harcoló és győzelmes maradt, és az is ma- rad, mint egy élő szervezet akár a falakon belül, mint azokon kívül.

Dr. Borzási István

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605